

عنوان مقاله:

اثر بیوجار ضایعات درخت خرما بر غلظت عناصر، نسبت جذب سدیم و برخی خصوصیات فیزیکی خاک شور

محل انتشار:

مجله مهندسی اکوسیستم بیابان، دوره 10، شماره 31 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

فاطمه تقفی - گروه مهندسی طبیعت دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

محمد جواد قانعی باققی - گروه مهندسی طبیعت دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

مصطفی شیرمردی - گروه باغبانی دانشکده کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه اردکان

خلاصه مقاله:

بیوجار ماده‌های غنی از کربن شناخته می‌شود که شرایط پیرولیز، سطح ویژه بالایی در آن ایجاد کرده و عملکردهای ویژه ای در خاک از خود نشان می‌دهد. در این پژوهش که با هدف بررسی تاثیر بیوجار خرما بر خاک شور انجام شد، بیوجار مورد نیاز از ضایعات هرس خرما در دمای ۵۰۰ درجه سانتیگراد با شرایط اکسیژن محدود به دست آمد. این آزمایش در قالب طرح کاملاً تصادفی با سه تکرار انجام گرفت. بیوجار خرما با درصد وزنی صفر، ۵/۰، ۱، ۵/۱ و ۲ به صورت یکنواخت با خاک شور مخلوط گردید و به مدت ۹۰ روز با رطوبت ظرفیت مزرعه نگهداری شد. پس از این مدت، نمونه‌ها هوا خشک شده و ویژگی‌های شیمیایی و فیزیکی خاک تعیین گردید و مقایسه میانگین داده‌ها با استفاده از آزمون دانکن در سطح ۵٪ انجام شد. نتایج نشان داد که افزودن بیوجار شاخ و برگ خرما به خاک به طور معنی‌داری مقدار هدایت الکتریکی خاک، کربن آلی، کلسیم، منیزیم، سدیم، پتاسیم خاک و تخلخل را افزایش داد. درحالی که SAR و وزن مخصوص ظاهری کاهش معنی‌دار پیدا کرد و بر پارامترهای pH، فسفر، رطوبت ظرفیت مزرعه و چگالی حقیقی تاثیر معنی‌داری نداشت. کاربرد اصلاح کننده‌های آلی مانند بیوجار می‌تواند به دلیل داشتن عناصر مختلف و همچنین سطح ویژه بالا تاثیر مثبتی بر خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک داشته باشد.

کلمات کلیدی:

پیرولیز، خاک شور و قلیا، خصوصیات فیزیکوشیمیایی، زغال زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1934649>

